

paa, at ikke alene Den, som formener med Urette at være forbigaaget, kan gjøre Indsigelse, men at Enhver, der har Noget at klage over, kan gjøre det, saaledes at altsaa Den, der mener, at en Anden med Urette er kommen ind, ogsaa kan gjøre Indsigelse. Den anden Forandring gaaer ud paa, at Sogneforstanderskabet i sin Indberetning skal tilsøe Oplysning om, hvorvidt Nogen af dem, der boe i Forstanderskabskredsen, ikke syldbestjør de i § 35 i Grundloven opstillede Betingelser, forsaavidt det er Forstanderskabet vitterligt, og herved vil man bidrage til at gjøre Valglisten saa gode som muligt, da Valgbestyrrelsen vistnok ikke kan have ret meget Kjenndskab til de stedlige Forhold. — I § 64 møde vi en Bestemmelse, som jeg blot skal omtale, da jeg efter de Afstemninger, der nylig ere foregaaede med Hensyn til lignende Bestemmelser, ikke kan have nogen Forventning om at faae den forandret; det er den, at Bøden skal tilfalde de Fattiges Kasse. Den samme Bestemmelse findes i § 75; men i § 92 er der ikke sagt, hvilken Kasse Bøden skal tilfalde, saaledes at det efter de almindelige Regler maa antages at være Statskassen. En anden Bestemmelse i § 64, om hvilken jeg vil udtale mig, haaber jeg imidlertid vil blive forandret. Det er nemlig sagt i Slutningen af denne Paragraph, at Bøden kan inddrives uden Amtets Approbation efter en Udskrift af Valgprotocollen, og det samme findes i § 75, men, mærkværdigt nok, ikke i § 92. Jeg kan egentlig ikke see nogen Grund til denne Forskjel, men navnlig forekommer det mig, at der ikke med Hensyn til de to §§ 64 og 75 er nogen Grund til at gjøre en Forandring i den under 16de Februar 1866 udkomne Lov om Døders Afsoning, hvorefter der ikke længer er Tale om Execution eller Indbrivning af saadanne, og det forekommer mig derfor rigtigst, at disse Tilføielser udgaae. — Den foregaaende ærede Taler har antydet en vigtig Bestemmelse, som burde indføres i § 65 første Punktum. Jeg er ganske vist enig med ham i, at det vilde være ønskeligt, om de Skatter, Fæsterne udrede, regnedes dem tilgode; men jeg skal minde det ærede Medlem om, at en tilsvarende Bestemmelse, om end med andre Ord, allerede findes i § 56

af den gamle Valglov, uden at der er gjort nogen udtrykkelig Tilføielse om Fæsternes Valgret. Det er forbundet med Vanskeligheder at ordne Forholdene anderledes, end steet er, idet vi her, hvor der er Tale om politiske Rettigheder, ikke kunne lade private Contracter være gjældende med Hensyn til Spørgsmaalet om en større eller mindre Valgret. Imidlertid have særlige Contracter i Fæsteforholdene vist ikke Meget at sige, og man kan maaskee ogsaa i saa Henseende hente nogen Beroligelse ved, at det efter § 62 vil staae den Fæster, som mener, at man foruretter ham ved Skattens Beregning, frit for at bringe Spørgsmaalet ind for Domstolene. Den nye Bestemmelse, der er kommen ind i 3die Stykke, anseer jeg for rigtig; det stemmer vistnok baade med Grundlovens Aand og Bogstav, at saadan en Sammenlægning af Statsfatter kan finde Sted, naturligvis under Forudsætning af, at Vedkommende foretager det Fornødne for, at han kan komme til at udøve sin Valgret. Ved det Affnit, der handler om Valgmandsvalgene, skal jeg gjøre opmærksom paa 2 Forandringer, hvorved man har taget Hensyn til den indvundne Erfaring, navnlig fra de kjøbenhavnske Valg. I Kjøbenhavn er nemlig Antallet af de Høistbesatte meget forskjelligt i de forskjellige Folkethingskredse. I første Kreds er der f. Ex. 377 saadanne Vælgere, som skulle vælge 24 Valgmænd, og der gaaer altsaa 1 Valgmand paa 16 Vælgere, men i 9de Kreds er der kun 81 Vælgere, som skulle vælge 14 Valgmænd, og der gaaer altsaa 1 Valgmand paa 6 Vælgere. Det var en ganske besynderlig og urimelig Ulighed, men den er hævet ved Slutningspunktummet i § 68 første Stykke. — Den anden Bestemmelse, som jeg tænker paa, er den, som findes i § 76, hvorefter de gamle Valgmænd ikke alene kunne foretage de Omvalg, der maatte blive fornødne paa Grund af, at den Valgte ikke modtager Pladsen, men ogsaa dem, der fremkomme paa Grund af, at en Plads bliver ledig, inden Valget er godkjendt. Det vil vistnok være i de Herrers Erindring, hvilket uhyre Besvær der sidst paalagdes saavel de kjøbenhavnske Vælgere som de 320 Valgmænd, idet de meget kort Tid efter Valget maatte gjøre det om igjen, blot fordi En af de Valgte